

Удари звънецътъ. Наскоро ще почне дневното прѣдставление. Навсѣкждѣ се виждатъ дѣтски главички. Настѣпва и най-интересния моментъ, — ще излѣзе шестгодишната укротителка на лѣва.

Жоржета е блѣдна, прѣчката трепери въ нейнитѣ рѣцѣ. Главата ѝ гори по-вече, отколкото вчера, гласътъ ѝ прѣсипналь.

Но тя рѣшително влиза въ клѣтката на лѣва, поставена на срѣдата на арената. Съ привикналата си рѣжа, Жоржета кара лѣва да прави различни упражнения.

Отначало работата отиваше добрѣ — косматиятъ лѣвъ, както всѣкога е послушенъ. Жоржета се полюлъ, извика съ слабия си гласъ и падна въ несвѣсть около по-голѣмия си другарь.

Лѣвътъ е разтревоженъ, той ходи съ голѣми крачки изъ клѣтката, мирише Жоржета и нетърпеливо удря опашката си въ пода. Въ цирка, сѣщо сѣ всички разтревожени, зрителитѣ не разбиратъ що се е случило. Бързо скриватъ клѣтката и прѣкъснатото за минуга прѣдставление пакъ продължава. Но никой не се рѣшава да влѣзе въ клѣтката на лѣва за да извади болното дѣте.

Двѣ недѣли Жоржета е вече болна. Двѣ недѣли не бѣше виждала Неро. Лежи тя въ дѣтската болница, кждѣто я безплатно настани доктора, който случайно бѣше въ цирка, когато тя падна несвѣстна въ клѣтката на лѣва.

Хубаво е, топло и удобно. Нѣма го само обичния Неро. Ако не бѣше тая раздѣла — животътъ на Жоржета въ болницата би се сторилъ като въ рай.

Това ще бѣде утрѣ. Още нѣколко дни, тя трѣбва да прѣкара въ болницата, за да оздравѣе и съвършено да закрѣпне.

— Неро, Неро, милий Неро! — трепти звънливия ѝ гласъ и малкитѣ рѣцѣ прѣгръщатъ лѣва. Неро рѣмжи отъ безумна радостъ, че вижда най-подиръ господарката си.

Нему сѣщо бѣ тежка раздѣлата, и сега той щастливъ. Пакъ милото момиченце ще дърпа нѣжно неговата грива, пакъ послушно ще изпълнява нейнитѣ заповѣди.

Прѣведе: Трайко.